Република Србија
УПРАВНИ СУД
13 У. 7115/12
23.07.2012. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Ж. П. из Б, Улица ... , ради поништаја решења Агенције за лиценцирање стечајних управника број ... од ... године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 23.07.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Агенције за лиценцирање стечајних управника број: ... од ... године и предмет ВРАЋА туженом органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем тужиоцу, стечајном управнику из Б, број лиценце ... изречена је мера одузимања лиценце за обављање послова стечајног управника због тога што је, обављајући дужност стечајног управника, починио тежу повреду дужности.

У тужби поднетој, Управном суду 30.05.2012. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа наводећи да је пред Привредним судом у Београду у току поступак у предмету П 2/2011, те се не може вршити надзор над законитошћу правног посла који је предузео тужилац, јер је то сада у надлежности суда. Указао је да је Дисциплинско веће Агенције за лиценцирање стечајних управника формирано супротно закону јер побијано решење у свом уводу не садржи посебну одлуку Управног одбора, као органа Агенције овлашћеног за формирање Дисциплинске комисије, што узрокује непостојање њених овлашћења за решавање ове управне ствари чиме је побијаним решењем повређено начело законитости у смислу одредбе члана 5. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" бр. 30/10). Истакао је да поступак није спроведен у складу са чланом 12. став 1. и 2. и чланом 14. Правилника о начину обављања стручног надзора над радом лиценцираних стечајних управника ("Службени гласник РС" бр. 35/2010) из разлога што Дисциплинско веће иако је било дужно у складу са одредбом члана 9., 133., 199. став 2. Закона о општем управном поступку није ценило наводе и предложене доказе из изјашњења стечајног управника. Даље је образложио да у уводу побијаног решења није наведен пропис на основу кога је побијано решење потписао члан који врши дужност председника Дисциплинског већа надлежан за доношење решења и за преношење тог овлашћења у смислу одредби члана 197. Закона о општем управном поступку. Уместо утврђених чињеница побијано решење је засновано на закључцима за које нису наведене чињенице као ни докази и оцена ових доказа на основу којих су чињенице утврђене па не садрже разлоге нити прописе из којих произлази одлука у диспозитиву због чега је донето уз повреду члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Истакао је да је оспорено решење донето и уз погрешну примену материјалног права, односно у образложењу није прецизно наведен пропис који је примењен. Указао је на то да је у поступку контроле тужени у два маха раније ... и ... године вршио непосредни надзор над радом тужиоца у овом стечајном предмету и никаквих неправилности није било, што је констатовало Дисциплинско веће које је само ценило али није дало оцену оваквог рада тужиоца. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима

("Службени гласник РС" бр. 111/09) решио предмет спора без одржавања усмене расправе сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, јер је оспорено решење донето уз повреду правила поступка које ће тужени орган отклонити у поновном поступку.

Према образложењу оспореног решења произлази да је над радом тужиоца-стечајног управника од стране супервизора Агенције за лиценцирање стечајних управника спроведен надзор по притужби коју је поднео притужилац П. Д. д.о.о. Б, а у вези са вршењем дужности стечајног управника у поступку који се води пред Привредним судом у Београду над стечајним дужником Б. а.д. у стечају Б. под бројем ... Супервизор је уочио неправилности у раду стечајног управника овде тужиоца, везане за поступак продаје имовине стечајног дужника и сачинио извештај о извршеном надзору ... број ... дана ... године, и у истом навео да је стечајни управник-тужилац почињеним неправилностима извршио тежу повреду дужности. У стечајном поступку над стечајним дужником Б. а.д. у стечају Б. огласом од ... године оглашена је продаја имовине стечајног дужника-објеката стојећих на парцелама ... , ... и ... КО С. Г. са почетном укупном ценом од ... као целине бр. I, затим пословног простора у улици ... у Б. са почетном ценом од ... и пословног простора у Б. у улици ... са почетном ценом од ... Утврђено је да је у конкретном случају стечајни управник, који продаје имовину стечајног дужника, поступио супротно одредбама Закона о стечају и подзаконским актима и на тај начин починио неправилности у раду тако што није у огласу навео да се део имовине која је предмет продаје не налази у државини стечајног дужника. Стечајни управник је 10 дана пре јавног надметања стекао информацију о постојању правних недостатака на делу имовине које је предмет продаје и ту информацију није благовремено доставио заинтересованим купцима, већ је са истом информацијом упознао првопласираног на дан закључења уговора о продаји ... године који садржи одредбе које нису биле предвиђене нацртом уговора који је био саставни део продајне документације. Дисциплинско веће је утврдило да се ради о грубим неправилностима стечајног управника којима се првенствено у великој мери умањују права поверилаца, заинтересованих купаца али и трећих лица, те је стачајни поступак доведен у питање у погледу своје законитости. Почињеним неправилностима потенцијално се оштећују односно угрожава стечајна маса. Стечајни управник је самоиницијативно предузимао радње за које је морао да има сагласност Одбора поверилаца те у том смислу Дисциплинско веће налази да се у конкретном случају ради о тежој повреди дужности с обзиром да је основна дужност стечајног управника да заштити

правно засноване интересе поверилаца и да обезбеди стечајну масу.

Међутим по налажењу Управног суда, основано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа, јер је оспорено решење донето уз повреду правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" бр. 30/2010). Наиме одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, је прописано да образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање, упућује на решење какво је дато у диспозитиву.

Наиме, тужени орган у образложењу оспореног решења, у смислу наведене законске одредбе није дао разлоге који упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву решења. Тужени је прихватио извештај о извршеном испитивању, нашавши да је приговор на исти извештај неоснован и оценио наводе стечајног управника на расправи и донео оспорено решење. По налажењу суда оцена ових доказа и закључивање туженог у оспореном решењу, на којима је засновано оспорено решење, су без позива на одредбе материјалних прописа, којима се уређује стечај обзиром да је одредбом члана 3а. став 1. Закона о агенцији за лиценцирање стечајних управника изричито прописано да у вршењу стручног надзора агенција проверава да ли стечајни управник обавља послове у складу са прописима којима се уређује стечај. Наиме, у оспореном решењу као и у извештају о извршеном испитивању рада стечајног управника не наводе се прописи којима се уређује стечај, а који су повређени поступањем туженог. Односно, дати су закључци без давања разлога за закључке као и то, да у образложењу оспореног решења није прецизно наведен у вези датих разлога пропис који је примењен, већ се уопштено наводи да се ради о кршењу одредби стечајних прописа. Тужени орган је у одговору на тужбу прецизирао материјални пропис који је применио и дао разлоге за своју одлуку које суд не може да прихвати, јер одговор на тужбу није саставни део оспореног решења, чију законитост суд испитује у овом спору.

Због наведеног, по налажењу суда основани су наводи тужбе којима се истиче да је оспорено решење донето уз битну повреду члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Стога је у поновном поступку тужени орган дужан да отклони повреде правила поступка на које је указано у овој пресуди у складу са одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца Управни суд је на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09) одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 23.07.2012. године, 13 У. 7115/12

Записничар,
Снежана Томић,с.р.

Председник већа - судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС